
Od Redakcji

Kieleckie Studia Teologiczne 4, 5-6

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Konstytucja dogmatyczna o Kościele Soboru Watykańskiego II mówi o „Kościołach partykularnych, uformowanych na wzór Kościoła powszechnego, w których istnieje i z których się składa jeden i jedyny Kościół katolicki” (KK 23). Tę myśl rozwija późniejszy dokument Kongregacji Nauki Wiary zatytułowany *List do biskupów Kościoła katolickiego o niektórych aspektach Kościoła pojętego jako komunია*. Czytamy tam, że:

Kościół Chrystusa, który w Symbolu Apostolskim wyznajemy jako jeden, święty, katolicki i apostołski, to Kościół, który można nazwać powszechną wspólnotą uczniów Pana, uobecniająca się i działająca pośród różnych osób, grup, czasów i miejsc. Wśród tych wielu konkretnych form zbawczej obecności jednego Kościoła Chrystusa, począwszy od czasów apostołskich istnieją rzeczywistości, które są same w sobie Kościołami, ponieważ mimo że są partykularne, uobecniają się w nich Kościół powszechny z wszystkimi swoimi istotnymi elementami. Są one ukształtowane na obraz Kościoła powszechnego, i każdy z nich stanowi część Ludu Bożego, powierzona pasterskiej trosce biskupa i współpracujących z nim kapłanów (p. 7).

Diecezja kielecka jako Kościół partykularny jest więc rzeczywistością, na którą składa się *czas, miejsce oraz osoby*. Czas wyznacza 200 lat, które upłynęły od chwili erygowania tej diecezji przez papieża Piusa VII bullą *Indefessum personarum* z dnia 13 czerwca 1805 r. Kiedy mówimy o *miejscu*, mamy na myśli Kielce jako centrum diecezji, a zarazem symbol zmieniającego się na przestrzeni wieków obszaru. W tym mieście i przynależących parafiach żyje i rozwija się Kościół kielecki w jego widzialnych strukturach. Kościół partykularny to jednak nie tylko historia i struktury, lecz może przede wszystkim *osoby i grupy*, kształtujące żywy organizm diecezji.

Kieleckiemu Kościołowi, jego historii i ludziom, którzy ją w istotnych aspektach tworzyli, a którzy odeszli już do domu Ojca, poświęcony jest IV tom rocznika „Kieleckie Studia Teologiczne”, który przekazujemy do rąk Czytelników.

Pierwsza część zatytułowana „Z dziejów diecezji” zawiera materiały z sympozjum poświęconego jubileuszowi diecezji, które odbyło się w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach dnia 10 czerwca 2005 r. W drugiej części noszącej tytuł „Postacie tworzące historię Kościoła kieleckiego” prezentujemy sylwetki dwóch błogosławionych: Ks. Abpa Jerzego Matulewicza i Ks. Rektora Józefa Pawłowskiego oraz Biskupów Ordynariuszy, kierujących Kościołem kieleckim

od początku jego istnienia: Wojciecha Górskiego, Tomasza Kulińskiego, Augustyna Łosińskiego, Czesława Kaczmarka i Jana Jaroszewicza. Ponadto pragniemy przywołać postacie dwóch Biskupów pomocniczych, pełniących posługę w Kościele kieleckim w najnowszej historii diecezji Jana Gurdy i Mieczysława Jaworskiego, a także Ks. Infulata Wojciecha Piwowarczyka, który zmarł w opinii świętości.

Ostatnią część stanowi Aneks, który zawiera kopie ważnych dokumentów, map, wykresów i zestawień związanych z poszczególnymi etapami 200-letniej historii diecezji kieleckiej.